

des direkte fra retssalen til afsoning, og fængselsophold skal være en straf og ikke have karakter af hotelophold med udlændsture og mulighed for foredragsturneer.

Derfor skal reglerne om udgang fra fængslerne skærpes, og fængslerne skal være flugtsikre og narkofri. Dårlige sociale forhold kan aldrig blive en undskyldning for kriminalitet. Der fokuseres alt for meget på de kriminelle og alt for lidt på ofrene; det skal der laves om på nu.

Samtidig skal det slås fast, at de udlændinge, som begår kriminalitet, straks efter udstået straf udvises. Det er en katastrofe og et udtryk for et sygt system, når gambianske dødskebænd dag efter dag kan stå og sælge narkotika på åben gade, uden at der gøres noget alvorligt ved problemet. Disse dødskebænd skal forsynes med en enkeltbillet og sendes ud af landet omgående.

Fremskridtspartiet vil i den kommende folketingssamling stille regeringen til ansvar for alle de brudte løfter til boligejerne. Derfor vil vi fremsætte en række forslag, som skal forhindre, at vi får en ny bølge af tvangsauktioner med alle de tragiske følger, som vi kender alt for godt.

Det nytter ikke noget at sige, at boligejernes økonomiske forhold ikke er forringet. Gå ud og spørg en ganske almindelig boligejer hvor som helst i landet, og beviset vil I se, når han viser jer den nye vurdering og de nye ejendomsskatter og dér oveni lægger alle de grønne afgifter.

Derfor gælder det først og fremmest om at få neutraliseret virkningen af den nye vurdering, og lejeværdien af egen bolig, som har været til debat her i dag, er jo kun en misundelsesskat, som vi bør afskaffe hurtigst muligt. Der er overhovedet ingen fornuftig begrundelse for, at boligejere betaler lejeværdi af egen bolig. Det er akkurat lige så ufornuftigt, som hvis man betalte lejeværdi af egen cykel eller af egen campingvogn.

Boligen er ikke, og det må selv socialdemokratiske skatteministre forstå, et spekulationsobjekt, men familiens bolig, som man har sparet sammen til.

Danmarks problemer er så store og så alvorlige, at alle smålige og egoistiske partihensyn må vige, for at det overordnede mål kan gennemføres, og derfor vil jeg slutte med at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

»Idet Folketinget konstaterer, at der er behov for en ekstra indsats på sundhedsområdet, opfordrer Folketinget regeringen til i denne samling at fremsætte forslag, der sikrer

- at kræftpatienter skal garanteres behandling inden for maksimalt en uge,
- at patienter sikres frit valg af sygehus ved at lade pengene følge patienten.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«
(Dagsordenforslag nr. D 1).

Første næstformand (Ivar Hansen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Bruno Jerup (EL):

Ud over den noget amerikaniserede form og det signal til befolkningen, som lå i åbningstalen, var den fyldt med ganske megen ordflom. Det kan naturligvis skyldes statsministerens ulyst til at formulere sig i klare vendinger, men set fra Enhedslistens synspunkt var der ikke noget nyt under solen.

At vi opfatter talen på den måde, skyldes muligvis vores grundlæggende position i det her parlament, i det her Folketing. Regeringen har fyldt de sidste års åbningstaler og lovkatologer med nedskæringer og stramninger over for unge og arbejdsløse. Knap var blækket tørt og de sidste overgangsbestemmelser gennemløbet, før udhuling og indskrænkninger var på dagsordenen igen.

I lyset af det forløb er det naturligvis en lettelse, at regeringen nu har dekretet reformpause på området. Det forekommer bare meningsløst, at en såkaldt reformpause ser ud til at skulle gælde hele arbejdsmarkedsområdet. Når det drejer sig om, at det er nødvendigt med en indsats, der skal gøre arbejde til menneskelig virksomhed og ikke til et marked, hvor der handles med mennesker, er regeringens bud meget, meget tyndt.

Virkningen af årtiers høje arbejdsløshed er for længst slået igennem i de arbejdendes vilkår, og arbejdsmarkedet er blevet forbeholdt de raskeste, de hurtigste, de dygtigste. I takt med den nedsatte arbejdstid er arbejdstempoet blevet mere og mere nedslidende, arbejdsmiljøet bliver mere og mere belastende, og den permanente udstødning er en realitet. For ældre og unge og